

Zofia Kraus

"Druhá láska je ta pravá."

Zofia Kraus se narodila 26. ledna 1930 v Dolní Lištné v Třinci jako nejmladší ze tří dětí v rodině Szczerbowskich. Tatínek pracoval jako zámečník a maminka byla v domácnosti. Dětství Zofia prožila za války v Třinci. Od roku 1936 začala chodit do školy s polským jazykem vyučovacím, skončila 3 roky, jelikož v roce 1939 začala 2. světová válka. Její vzpomínky se jí vrací, když vzpomíná na začátek války: "Pro mého tatínka přišlo gestapo, jelikož si mysleli, že můj otec má zbraně." Byla to nelehká doba.

V roce 1948 nastoupila do Třineckých železáren (tehdy Báňská a hutní společnost) jako úřednice, kde pracovala v Mechanických dílnách. Zofia od mládí zbožňovala divadlo, tanec a zpěv. Po 2. světové válce se začínaly rozjíždět spolky PZKO (Polski Związek Kulturalno-Oświatowy), které organizovaly různé pěvecké sbory a divadelní představení. První role se dostavila už v roce 1946, kde si zahrála v představení "Panna rekrutem". Dále hrála v různých představeních: "Zbrodniarze", "Zemsta", "Dom otwarty", "Odwety" atd.

30 let byla také členkou Hutniku (pěvecký sbor Třineckých železáren), kde zpívala v tercetu. S tímto sborem procestovala skoro celou Evropu.

Zofia Kraus, rozená Szczerbowská, se v roce 1949 seznámila na plese mládeže s Władysławem Krausem, který byl studentem Vysoké školy báňské. Władysław Kraus ji pozval k tanci, když viděl, že sedí sama u stolu a všichni kolem tančí Polonézu. Byla to láska na první pohled. Po osudné noci se jí nezval 3 týdny. Zofia byla v kanceláři a zazvonil jí telefon, ozval se známý hlas: "Jste to vy? Já ano, ale kdo jste vy?" vzpomíná se smíchem. Domluvili si schůzku a šli spolu do kina.

50. léta byla pro ni a jejího milého smutná, jelikož byl Władysław zatčen StB a bez důkazů si odseděl 11 let. Odsoudil ho Nejvyšší soud v Brně. "Komunistický režim si hledal svoje

oběti a jednou z nich byl právě můj Wladek." Władysław byl vězněn v Jáchymově, ale prošel si mnoha vězeními. Byl propuštěn na amnestii v roce 1962, kterou udělil prezident Antonín Josef Novotný.

Po jeho propuštění z vězení život pro něho nebyl jednoduchý, ale přesto si zanechal svou důstojnost. V roce 1967 se konala svatba. "I přes veškeré životní útrapy jsme spolu byli šťastní."

V roce 1989, po revoluci, byl Władysław Kraus rehabilitován a jak Zofia vzpomíná: "Začali jsme si trochu užívat a mohli jsme cestovat."

Rok 2005 byl pro Zofii velmi smutný, její manžel zemřel v nemocnici v Českém Těšíně. Už je 17 let vdovou, ale neztrácí smysl pro humor ani dobrou náladu. Na svůj věk vypadá velmi dobře a je ve skvělé kondici.